

การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของแบบวัด
สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาตอนปลาย : พฤติกรรมการทำตน
ให้เป็นที่น่าคบหา พฤติกรรมการป้องกันเพื่อนจากสิ่งไม่ดี
พฤติกรรมการควบคุมอารมณ์
Confirmatory Factor Analysis of Upper Primary School Students' Scales:
Attractive Behavior, Behavior for Protecting Friends from Bad Things,
and Emotional Control Behavior

ทิพย์ขัมพร เกษโกมล* ยูวดี แตรประสิทธิ์

Thipkhumporn Keskomon* Yuwadee Traprasit

วิทยาลัยพยาบาลตำรวจ โรงพยาบาลตำรวจ สำนักงานตำรวจแห่งชาติ กรุงเทพฯ ประเทศไทย 10330

Police Nursing College, Police General Hospital, Royal Thai Police, Bangkok, Thailand, 10330

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างโครงสร้างของแบบวัดพฤติกรรมการทำตนให้เป็นที่น่าคบหา พฤติกรรมการป้องกันเพื่อนจากสิ่งไม่ดี และพฤติกรรมการควบคุมอารมณ์ สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาตอนปลาย กับข้อมูลเชิงประจักษ์ ตัวอย่าง คือ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาตอนปลาย ในเขตกรุงเทพมหานคร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดกรุงเทพมหานคร และสังกัดการศึกษาเอกชน จำนวน 1,228 คน สุ่มแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบวัดพฤติกรรม 3 แบบวัด ซึ่งได้รับการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา โดยผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน ด้วยการคำนวณค่าความสอดคล้องของข้อความกับประเด็นที่ต้องการศึกษา เท่ากับ .80 – 1.00 และค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค เท่ากับ .75, 87 และ .72 ตามลำดับ วิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้สถิติเชิงบรรยาย การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจและเชิงยืนยัน ผลการศึกษาพบว่า แบบวัดพฤติกรรมการทำตนให้เป็นที่น่าคบหา พฤติกรรมการป้องกันเพื่อนจากสิ่งไม่ดี และพฤติกรรมการควบคุมอารมณ์ มีองค์ประกอบเดียว และโครงสร้างของแบบวัดมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ($\chi^2 = 4.90$, $df = 3$, $p = .18$; $\chi^2 = 12.34$, $df = 10$, $p = .26$; $\chi^2 = 6.42$, $df = 3$, $p = .093$ ตามลำดับ) แบบวัดที่พัฒนาขึ้นเป็นแบบวัดที่เหมาะสมสำหรับนำไปใช้ส่งเสริมพฤติกรรมช่วยเหลือนักเรียนในการป้องกันความรุนแรงในครอบครัวและสังคม

คำสำคัญ : การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจและเชิงยืนยัน, การทำตนให้เป็นที่น่าคบหา, การป้องกันเพื่อนจากสิ่งไม่ดี, การควบคุมอารมณ์, นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาตอนปลาย

Corresponding Author: *E-mail: kesthip@gmail.com

การวิจัยนี้ได้รับทุนอุดหนุนวิจัยจากสำนักงานการวิจัยแห่งชาติ ประเทศไทย 10900 ส่วนหนึ่งของงานวิจัยเรื่อง “ปัจจัยเชิงสาเหตุของพฤติกรรมการป้องกันความรุนแรงในครอบครัวและสังคม ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาตอนปลาย ในกรุงเทพมหานคร”

วันที่รับ (received) 7 ม.ค. 2567 วันที่แก้ไขเสร็จ (revised) 24 ก.พ. 2567 วันที่ตอบรับ (accepted) 10 มี.ค. 2567

Abstract

The objective of this research was to examine the consistency between the structural model scales of attractive behavior, behavior for protecting friends from terrible things, and emotional control behavior for upper primary school students and empirical data. Samples consisted of 1,228 male and female students in upper primary schools in the Office of the Basic Education Commission, Bangkok Metropolitan administration, and the private education sectors. The research instruments were three questionnaires, tested by 5 experts for the content validity with indices of item objective congruence: IOC of .80 – 1.00 and Cronbach's alpha coefficients of .75, .87 and .72, respectively. Descriptive statistics, exploratory and confirmatory factor analyses were used for data analysis. The results showed that structural models of these scales had only one component and were consistent with the empirical data ($\chi^2 = 4.90$, $df = 3$, $p = .18$; $\chi^2 = 12.34$, $df = 10$, $p = .26$; $\chi^2 = 6.42$, $df = 3$, $p = .093$, respectively). The developed scales were appropriate for promoting student behaviors to prevent violence in family and society.

Keywords: Exploratory and Confirmatory Factor Analysis, Attractive Behavior, Protect Friends from Bad Things Behavior, Emotion Control Behavior, Upper Primary School Students

บทนำ

อุบัติการณ์ความรุนแรงต่อเด็กใน 96 ประเทศ ของเด็กในเอเชีย แอฟริกา และอเมริกาเหนือ พบมากกว่าหรือเท่ากับร้อยละ 50 โดยเด็กอายุ 2 – 17 ปี มีประสบการณ์ความรุนแรงสูงถึง 1 พันล้านคน ซึ่งเป็นประสบการณ์ความรุนแรงทางร่างกาย ทางเพศ หรือทางอารมณ์ หรือถูกทอดทิ้ง¹

ความรุนแรงในโรงเรียน ได้รับการยอมรับว่าเป็นปัญหาสังคมที่สำคัญ โดยระดับชั้นประถมศึกษาได้รับการพิจารณาใช้เป็นพื้นฐานในการแสวงหาความรู้สำหรับการเรียนรู้ในระยะเวลามา และให้เด็กมีนิสัยการเรียนที่จำเป็น โดยเด็กต้องการใช้เวลาในช่วงนี้ในสถานที่ที่ปลอดภัย ดังนั้น การกระทำที่มีความรุนแรงในระดับชั้นประถมศึกษาควรมีการศึกษา วิเคราะห์ และอภิปรายอย่างรอบคอบ²

ปัญหาความรุนแรงเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นแล้ว แก้ไขให้กลับมาเหมือนเดิมได้ยาก วิธีการศึกษาเพื่อลดความรุนแรงมี 2 วิธี วิธีแรกเป็นวิธีแบบดั้งเดิม โดยศึกษาความรุนแรงหรือความก้าวร้าวโดยตรง วิธีที่สอง เน้นที่การป้องกัน ใช้ผลที่ได้เป็นตัวขับเคลื่อน วิธีที่สองนี้เป็นการพัฒนาทักษะความรอบรู้ทางอารมณ์ โดยการสร้างชุดความเข้มแข็งทางอารมณ์และสังคม เพื่อการลดพฤติกรรมต่อต้านสังคม เป็นพฤติกรรมทางบวกที่สามารถหยุดพฤติกรรมก้าวร้าวไม่ให้ดำเนินต่อไปได้ ซึ่งนิยามว่าเป็นพฤติกรรมช่วยเหลือสังคม (prosocial behavior)³ ในการศึกษาครั้งนี้พิจารณาที่พฤติกรรมการทำตนให้เป็นที่น่า

คบหา พฤติกรรมการป้องกันเพื่อนจากสิ่งไม่ดี และพฤติกรรมการควบคุมอารมณ์ ซึ่งเป็นพฤติกรรมการป้องกันความรุนแรง สอดคล้องกับทฤษฎีต้นไม้อจริยธรรม ซึ่งกล่าวถึงพฤติกรรมของคนที่ ได้แก่ พฤติกรรมที่ไม่เบียดเบียนผู้อื่น เช่น พฤติกรรมช่วยเหลือผู้อื่น พฤติกรรมไม่ก้าวร้าวหรือก้าวร้าว น้อย เป็นต้น⁴

พฤติกรรมการทำตนให้เป็นที่น่าคบหา และพฤติกรรมการป้องกันเพื่อนจากสิ่งไม่ดี มาจากแนวคิดที่ว่า อิทธิพลจากเพื่อนระหว่างวัยรุ่นมีความสำคัญและเป็นบวกในการปรับพฤติกรรม พบในการศึกษาเรื่องปัจจัยเชิงสาเหตุแบบบูรณาการของบ้าน สถานศึกษา และจิตลักษณะที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการเป็นกัลยาณมิตรของนักศึกษาปริญญาตรี⁵

จากการศึกษาที่ผ่านมา พบว่ายังไม่มีแบบวัด พฤติกรรมการทำตนให้เป็นที่น่าคบหา พฤติกรรมการป้องกันเพื่อนจากสิ่งไม่ดี และพฤติกรรมการควบคุมอารมณ์สำหรับเด็กนักเรียน ที่ตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้าง ดังนั้น คณะผู้วิจัยจึงสนใจที่จะพัฒนาและตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างโครงสร้างของแบบวัดพฤติกรรมการทำตนให้เป็นที่น่าคบหา พฤติกรรมการป้องกันเพื่อนจากสิ่งไม่ดี และพฤติกรรมการควบคุมอารมณ์ สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาตอนปลายกับข้อมูลเชิงประจักษ์

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อศึกษาความสอดคล้องระหว่างโครงสร้างของแบบวัดพฤติกรรมการทำตนให้เป็นที่น่าคบหา พฤติกรรมการป้องกันเพื่อนจากสิ่งไม่ดี และพฤติกรรมการควบคุมอารมณ์สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาตอนปลายกับข้อมูลเชิงประจักษ์

กรอบแนวคิดการวิจัย

พฤติกรรมการทำตนให้เป็นที่น่าคบหา พฤติกรรมการป้องกันเพื่อนจากสิ่งไม่ดี และพฤติกรรมการควบคุมอารมณ์เป็นพฤติกรรมของคนดี อธิบายด้วยทฤษฎีต้นไม้จริยธรรม ส่วนของดอกและผลไม้บนต้น⁴ จากหนังสือพุทธธรรม⁶ อธิบายลักษณะของเพื่อนที่ทำตนน่าคบหามีคุณสมบัติ 3 ประการ 1) น่ารัก เป็นลักษณะชวนให้เข้าหา ได้แก่ ยิ้มแย้มแจ่มใส พุดจาไพเราะ ใจดี 2) น่าวางใจ น่าเชื่อถือทำให้รู้สึกว่ามีอันตราย ได้แก่ การเก็บความลับของเพื่อน เมื่อเพื่อนเดือดร้อนก็เป็นที่พึ่งของเพื่อนได้ และ 3) น่าเจริญใจ มีภูมิรู้ภูมิธรรม พัฒนาตนดีแล้ว รวมถึงลักษณะการปฏิบัติต่าง ๆ ที่ช่วยให้เพื่อนไม่ถูกชักจูงไปในทางเสื่อมเสียหรือเหลวไหลไม่สมควร โดยช่วยเหลือห้ามปรามหรือตักเตือนเพื่อน ชักชวนและปกป้องเพื่อนจากเรื่องที่ไม่ดีงามทั้งหลาย และพฤติกรรมการควบคุมอารมณ์เป็นความสามารถของบุคคลในการรักษาอารมณ์ที่เคยอยู่ในสภาวะปกติให้คงอยู่ต่อไป และปรับเปลี่ยนอารมณ์เชิงลบที่เกิดขึ้นให้เป็นอารมณ์เชิงบวก รวมทั้งยับยั้งหรือลดอารมณ์เชิงลบลง⁷

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากร ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาตอนปลายในเขตกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2565 1) สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน จำนวน 32,000 คน⁸ 2) สังกัดกรุงเทพมหานคร จำนวน 94,000 คน⁹ และ 3) สังกัดการศึกษาเอกชน จำนวน 42,000 คน¹⁰

ตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาตอนปลายในเขตกรุงเทพมหานคร ปีการศึกษา 2565 สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดกรุงเทพมหานคร และสังกัดการศึกษาเอกชน การคำนวณขนาดของตัวอย่าง ใช้โปรแกรม G*Power¹¹ กำหนดขนาดของตัวอย่าง คือ .30 ความน่าจะเป็นที่ปฏิเสธสมมติฐานศูนย์ที่แท้

จริงเท่ากับ .05 และอำนาจการทดสอบ เท่ากับ .95 ได้ตัวอย่างจำนวน 409 คน เก็บข้อมูลสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน 409 คน สังกัดกรุงเทพมหานคร 409 คน และสังกัดการศึกษาเอกชน 410 คน รวมจำนวน 1,228 คน โดยคัดเลือกจากโรงเรียนที่มีจำนวนนักเรียนอย่างน้อย 200 คน และทำการจับฉลากโรงเรียน หลังจากนั้นจับฉลากสุ่มห้องเรียนของระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 เมื่อได้ห้องเรียน ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลทั้งห้อง โดยนักเรียนต้องสามารถอ่าน ฟัง เขียนภาษาไทยได้ ผู้ปกครองและนักเรียนให้ความยินยอมในการเป็นอาสาสมัครเข้าร่วมงานวิจัย และนักเรียนมีสมาร์ทโฟน

เครื่องมือในการวิจัย และคุณภาพของเครื่องมือ ประกอบด้วย แบบสอบถามข้อมูลทั่วไป ได้แก่ สังกัด ระดับชั้น เพศ และอายุ และแบบวัดพฤติกรรมการทำตนให้เป็นที่น่าคบหา พฤติกรรมการป้องกันเพื่อนจากสิ่งไม่ดี และพฤติกรรมการควบคุมอารมณ์ คณะผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง แบบวัดละ 20 ประโยค แต่ละประโยคมีมาตรวัด 6 หน่วย จาก “จริงที่สุด” ถึง “ไม่จริงเลย” ข้อความทางบวกให้คะแนน “จริงที่สุด” 6 คะแนน และลดลงจนถึง “ไม่จริงเลย” 1 คะแนน ช่วงของคะแนนในแบบวัดฉบับจริงของพฤติกรรมการทำตนให้เป็นที่น่าคบหา 6 ถึง 36 คะแนน นักเรียนที่ได้คะแนนสูง เป็นผู้มีพฤติกรรมการทำตนให้เป็นที่น่าคบหามาก ช่วงของคะแนนในแบบวัดฉบับจริงของพฤติกรรมการป้องกันเพื่อนจากสิ่งไม่ดี 7 ถึง 42 คะแนน นักเรียนที่ได้คะแนนสูง เป็นผู้มีพฤติกรรมการป้องกันเพื่อนจากสิ่งไม่ดีสูง และช่วงของคะแนนในแบบวัดฉบับจริงของพฤติกรรมการควบคุมอารมณ์ 5 ถึง 30 คะแนน นักเรียนที่ได้คะแนนสูง เป็นผู้มีพฤติกรรมการควบคุมอารมณ์ตนเองมาก

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ โดย 1) นำเครื่องมือไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิทางจิตวิทยาจำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบคุณภาพด้านความตรงเชิงเนื้อหา เกณฑ์ตั้งแต่ .80 ขึ้นไป 2) ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ 3) นำแบบวัดไปตรวจสอบความเที่ยงกับกลุ่มนักเรียนที่มีลักษณะคล้ายกับตัวอย่าง สังกัดละ 100 คน ผลการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า (1) แบบวัดพฤติกรรมการทำตนให้เป็นที่น่าคบหา ซึ่งผ่านเกณฑ์ 17 ข้อ ค่าเฉลี่ย 73.19 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 7.703 ค่าต่ำสุดและค่าสูงสุดของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์รายข้อกับคะแนนรวม .123 และ .559 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อระหว่าง 1.136 ถึง 11.670*** และค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค .653 ซึ่งเป็นค่าที่ยอมรับได้¹² (2) แบบวัดพฤติกรรมการป้องกันเพื่อนจากสิ่งไม่ดี ซึ่งผ่านเกณฑ์ 18 ข้อ ค่าเฉลี่ย 83.63 ส่วนเบี่ยงเบน

มาตรฐาน 12.167 ค่าต่ำสุดและค่าสูงสุดของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์รายข้อกับคะแนนรวม .181 และ .584 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ ระหว่าง -6.054*** ถึง 11.63*** และค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค .840 และ (3) แบบวัดพฤติกรรมการควบคุมอารมณ์ จำนวน 20 ข้อ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 89.26 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 11.785 ค่าต่ำสุดและค่าสูงสุดของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์รายข้อกับคะแนนรวม เท่ากับ .038 และ .467 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ อยู่ในช่วง -1.774 ถึง 9.582*** และค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค เท่ากับ .770 และ 4) วิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ (exploratory factor analysis) ผลพบว่า แบบวัดพฤติกรรมการทำตนให้เป็นที่น่าคบหา พฤติกรรมการป้องกันเพื่อนจากสิ่งไม่ดี และพฤติกรรมการควบคุมอารมณ์ ได้ค่า kaiser-meyer-olkin (kmo) measure of sampling adequacy = .749, .842 และ .781 ตามลำดับ ค่า bartlett's test of sphericity ของแบบวัดทั้ง 3 มีนัยสำคัญ ($\chi^2 = 1223.142$, $df = 136$ sig = .000; $\chi^2 = 1884.356$, $df = 153$ sig = .000; $\chi^2 = 1427.504$, $df = 190$ sig = .000 ตามลำดับ) แสดงว่า ตัวแปรมีความสัมพันธ์กัน สามารถนำมาวิเคราะห์องค์ประกอบได้ จำนวนองค์ประกอบของแบบวัดพฤติกรรมการทำตนให้เป็นที่น่าคบหา พฤติกรรมการป้องกันเพื่อนจากสิ่งไม่ดี และพฤติกรรมการควบคุมอารมณ์ ที่ค่าไอเกน (eigenvalues) มากกว่า 1 มี 5 องค์ประกอบ อธิบายความแปรปรวนได้ร้อยละ 58.726, 60.395 และ 52.221 ตามลำดับ 5) ปรับปรุงเครื่องมือตามเกณฑ์ที่กำหนด โดยตัดองค์ประกอบที่มีจำนวนน้อยกว่า 3 ข้อ ข้อความที่มีน้ำหนักร้อยละ 30 ข้อความที่มีน้ำหนักร้อยละมากกว่า 1 องค์ประกอบ ข้อความที่มีน้ำหนักร้อยละมากกว่า 1 และ ข้อความทางลบที่อ่านแล้วสับสนออก เหลือข้อความของแบบวัดพฤติกรรมการทำตนให้เป็นที่น่าคบหา พฤติกรรมการป้องกันเพื่อนจากสิ่งไม่ดี และพฤติกรรมการควบคุมอารมณ์ จำนวน 6, 7 และ 5 ข้อ ตามลำดับ และ 6) นำแบบวัดไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 สังกัด รวม 1,228 คน

การรวบรวมข้อมูล หลังจากโครงการวิจัยได้รับการรับรองจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในคน กรุงเทพมหานคร คณะผู้วิจัยดำเนินการ ดังนี้ 1) ติดต่อประสานงานกับสถานศึกษาที่เป็นประชากรเป้าหมาย และทำหนังสือขอความร่วมมือและขออนุญาตเข้าเก็บข้อมูล 2) ประสานงานกับอาจารย์ประจำชั้นของแต่ละโรงเรียนเพื่อชี้แจงรายละเอียดโครงการให้กับทางผู้ปกครองและนักเรียนผ่านทางแอปพลิเคชันไลน์

หรืออีเมล โดยอธิบายวัตถุประสงค์การวิจัย วิธีการดำเนินการวิจัย และประโยชน์ของการวิจัย และ 3) เมื่อได้รับความยินยอมจากผู้ปกครองและนักเรียน ให้นักเรียนตอบแบบสอบถามและแบบวัดผ่าน google form โดยผู้วิจัยส่งลิงค์แบบสอบถามและแบบวัดให้กับนักเรียน รวมระยะเวลาในการทำแบบสอบถาม 20 นาที

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้นของแบบวัด ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด สัมประสิทธิ์การกระจาย ความเบ้ ความโด่ง สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์รายข้อกับคะแนนรวม ค่าสถิติเพื่อหาอำนาจจำแนกรายข้อ ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาคเพื่อหาค่าความเที่ยง และการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจและเชิงยืนยัน เพื่อหาความตรงเชิงโครงสร้าง

การพิทักษ์สิทธิกลุ่มตัวอย่างการวิจัย

งานวิจัยนี้ได้ผ่านการพิจารณาจากคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ ของโรงพยาบาลตำรวจ เลขที่หนังสือรับรอง จว. 77/2564 ลงวันที่ 21 พฤษภาคม 2564 และคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในคน กรุงเทพมหานคร เลขที่ รหัสโครงการ E008q/65 ลงวันที่ 19 กรกฎาคม 2565 ข้อมูลที่ได้รับจะรักษาเป็นความลับ และนำเสนอข้อมูลในภาพรวมเท่านั้น

ผลการวิจัย

1. ข้อมูลทั่วไป ตัวอย่างในการศึกษานี้ เป็นนักเรียนในสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สังกัดกรุงเทพมหานคร และสังกัดการศึกษาเอกชน ร้อยละ 33.3, 33.3 และ 33.4 ตามลำดับ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มากที่สุด ร้อยละ 40.0 เป็นเพศหญิง ร้อยละ 53.7 มีอายุ 11 ปี ร้อยละ 40.6

2. ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติเบื้องต้นของตัวแปรสังเกตได้

2.1 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติเบื้องต้นของตัวแปรสังเกตได้ในโมเดลพฤติกรรมการทำตนให้เป็นที่น่าคบหา ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ค่าสถิติเบื้องต้นของตัวแปรสังเกตได้ในโมเดลการวัดพฤติกรรมการทำตนให้เป็นที่น่าคบหา

ตัวแปร	M	ระดับ	SD	Min	Max	C.V.	Sk	Ku	r	t
GOFER 1	4.50	มาก	1.87	1	6	41.56	-1.03	-.47	.56	-26.97***
GOFER 2	4.47	มาก	1.96	1	6	43.85	-1.00	-.67	.62	-27.67***
GOFER 3	3.99	มาก	1.85	1	6	46.37	-.65	-1.02	.58	-30.03***
GOFER 4	5.15	มาก	1.06	1	6	20.58	-1.58	2.95	.25	-13.43***
GOFER 5	3.73	มาก	1.64	1	6	43.97	-.38	-.93	.43	-19.38***
GOFER 6	3.52	มาก	1.48	1	6	42.05	-.37	-.73	.46	-20.57***
GOFER	4.23	มาก	1.11	1	6	26.24	-48	-.77	$\alpha = .75$	-55.62***

หมายเหตุ: *** $p < .001$; $n = 1,228$; ระดับการให้คะแนน 6 ระดับ GOFER = พฤติกรรมการทำตนให้เป็นที่น่าคบหา
GOFER 1 = นักเรียนเป็นคนยิ้มแย้มแจ่มใสกับเพื่อน ๆ GOFER 2 = นักเรียนยินดีที่จะให้ความช่วยเหลือ เมื่อเพื่อนเดือดร้อน
GOFER 3 = นักเรียนพูดคุยทักทายเพื่อน ๆ GOFER 4 = นักเรียนรักษาคำพูดที่ให้ไว้กับเพื่อน GOFER 5 = นักเรียนเป็นคน
พูดจาไพเราะ GOFER 6 = นักเรียนได้รับการยกย่องจากเพื่อนและครูว่าเป็นที่พึ่งของเพื่อน ๆ ได้

จากตารางที่ 1 พบว่า พฤติกรรมการทำตนให้เป็นที่น่าคบหา มี 6 ตัวแปร ค่าเฉลี่ยโดยรวมระดับมาก ($M = 4.23$) เมื่อ
พิจารณารายข้อ พบว่า นักเรียนรักษาคำพูดที่ให้ไว้กับเพื่อน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($M = 5.15$) รองลงมาคือ นักเรียนเป็นคนยิ้มแย้มแจ่มใส
กับเพื่อน ๆ ($M = 4.50$) และนักเรียนยินดีที่จะให้ความช่วยเหลือ เมื่อเพื่อนเดือดร้อน ($M = 4.47$) ตามลำดับ ตัวแปรมีการกระจาย
ร้อยละ 20.58 – 46.37 ตัวแปรทุกตัวมีการแจกแจงเบ้ซ้าย อยู่ในช่วง -1.58 ถึง -.37 ตัวแปรเกือบทุกตัวมีค่าการแจกแจงของข้อมูล
ต่ำกว่าค่าคงปกติ อยู่ในช่วง -1.02 ถึง -.47 ค่าความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวม อยู่ในช่วง .25 ถึง .62 ค่าสัมประสิทธิ์
แอลฟาของครอนบาคเท่ากับ .75 และค่าอำนาจจำแนกรายข้อ อยู่ในช่วง -13.43 ถึง -30.03 ระดับความเชื่อมั่น .001

2.2 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติเบื้องต้นของตัวแปรสังเกตได้ในโมเดลพฤติกรรมปกป้องกันเพื่อนจากสิ่งไม่ดี

ตารางที่ 2 ที่ 2 ค่าสถิติเบื้องต้นของตัวแปรสังเกตได้ในโมเดลการวัดพฤติกรรมปกป้องกันเพื่อนจากสิ่งไม่ดี

ตัวแปร	M	ระดับ	SD	Min	Max	C.V.	Sk	Ku	r	t
FRPRO 1	4.13	มาก	2.01	1	6	48.67	-.62	-1.24	.63	-25.74***
FRPRO 2	3.56	มาก	1.84	1	6	51.69	-.21	-1.33	.60	-27.60***
FRPRO 3	3.93	มาก	1.81	1	6	46.06	-.56	-1.03	.61	-24.70***
FRPRO 4	4.59	มาก	1.94	1	6	42.27	-1.07	-.51	.66	-26.66***
FRPRO 5	3.97	มาก	1.87	1	6	47.10	-.53	-1.16	.67	-29.81***
FRPRO 6	4.12	มาก	1.91	1	6	46.36	-.66	-1.05	.69	-31.98***
FRPRO 7	4.57	มาก	1.92	1	6	42.01	-1.05	-.52	.63	-23.21***
FRPRO	4.12	มาก	1.42	1	6	34.47	-.57	-.68	$\alpha = .87$	-52.60***

หมายเหตุ: *** $p < .001$; $n = 1,228$; ระดับการให้คะแนน 6 ระดับ FRPRO = พฤติกรรมปกป้องกันเพื่อนจากสิ่งไม่ดี FRPRO 1 =
นักเรียนห้ามปรามเพื่อน เมื่อรู้ว่าเพื่อนจะโดดเรียน FRPRO 2 = นักเรียนเคยตักเตือนเพื่อนที่ชอบขาดเรียนบ่อย FRPRO 3 = นักเรียน
ชวนเพื่อนเล่นกีฬาหรือทำกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ FRPRO 4 = นักเรียนตักเตือนเพื่อน ไม่ให้ข้องเกี่ยวกับยาเสพติด FRPRO 5 =
นักเรียนแนะนำเพื่อนไม่ให้อยู่ใกล้เพื่อนที่มีเรื่องวิวาทกับคนอื่น FRPRO 6 = นักเรียนเตือนเพื่อนไม่ให้เอาแบบอย่างที่ไม่ดี เช่น
พูดจาถูกหรือข่มขู่เพื่อนคนอื่น เป็นต้น FRPRO 7 = นักเรียนตักเตือนเพื่อน ให้ระวังคนแปลกหน้า ที่มาชวนไปทำสิ่งที่ไม่ดี

จากตารางที่ 2 พบว่า พฤติกรรมการป้องกันเพื่อนจากสิ่งไม่ดีมี 7 ตัวแปร ค่าเฉลี่ยโดยรวมระดับมาก ($M = 4.12$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า นักเรียนดักเตือนเพื่อน ไม่ให้ข้องเกี่ยวกับยาเสพติด มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($M = 4.59$) รองลงมาคือ นักเรียนดักเตือนเพื่อน ให้ระวังคนแปลกหน้า ที่มาชวนไปทำสิ่งที่สุ่มเสี่ยง ($M = 4.57$) และนักเรียนห้ามปรามเพื่อน เมื่อรู้ว่าเพื่อนจะโดดเรียน ($M = 4.13$) ตามลำดับ ตัวแปรมีการกระจาย ร้อยละ 42.01 – 51.69 ตัวแปรทุกตัวมีการแจกแจงเบ้ซ้าย อยู่ในช่วง -1.07 ถึง -2.21 ตัวแปรทุกตัวมีค่าการแจกแจงของข้อมูลต่ำกว่าค่าปกติ อยู่ในช่วง -1.24 ถึง -.51 ค่าความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวม อยู่ในช่วง .60 ถึง .69 ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาคเท่ากับ .87 และค่าอำนาจจำแนกรายข้อ อยู่ในช่วง -23.21 ถึง -31.98 ที่ระดับความเชื่อมั่น .001

2.3 ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติเบื้องต้นของตัวแปรสังเกตได้ในโมเดลพฤติกรรมการควบคุมอารมณ์ ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ค่าสถิติเบื้องต้นของตัวแปรสังเกตได้ในโมเดลการวัดพฤติกรรมการควบคุมอารมณ์

ตัวแปร	M	ระดับ	SD	Min	Max	C.V.	Sk	Ku	r	t
EMCON 1	3.43	มาก	1.63	1	6	47.52	-.07	-1.07	.42	-19.70***
EMCON 2	3.49	มาก	1.75	1	6	50.14	-.14	-1.25	.62	-31.15***
EMCON 3	2.94	น้อย	1.63	1	6	55.44	.35	-1.03	.51	-25.25***
EMCON 4	3.60	มาก	1.72	1	6	47.78	-.22	-1.15	.41	-23.57***
EMCON 5	3.90	มาก	1.86	1	6	47.69	-.42	-1.24	.45	-23.91***
EMCON	3.47	มาก	1.18	1	6	34.01	-.04	-.70	$\alpha = .72$	-52.82***

หมายเหตุ: *** $p < .001$; $n = 1,228$; ระดับการให้คะแนน 6 ระดับ EMCON = พฤติกรรมการควบคุมอารมณ์ EMCON 1 = นักเรียนนี้ เมื่อมีผู้อื่นทำให้นักเรียนโกรธ EMCON 2 = นักเรียนระบายความโกรธ โดยการหายใจลึก ๆ และผ่อนคลายหายใจออกช้า ๆ EMCON 3 = นักเรียนนับหนึ่งถึงสิบหรือถึงร้อย เมื่อรู้สึกโกรธมาก EMCON 4 = เมื่อรู้สึกเครียดหรือไม่สบายใจ นักเรียนจะพยายามคิดหาสาเหตุของความรู้สึกเหล่านั้น EMCON 5 = แม้จะโกรธเพื่อนมากเพียงใด นักเรียนจะไม่ทำร้ายเพื่อนไม่ว่าทางร่างกายหรือจิตใจ

จากตารางที่ 3 พบว่า พฤติกรรมการควบคุมอารมณ์ มี 5 ตัวแปร ค่าเฉลี่ยโดยรวมระดับมาก ($M = 3.47$) เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า แม้จะโกรธเพื่อนมากเพียงใด นักเรียนจะไม่ทำร้ายเพื่อนไม่ว่าทางร่างกายหรือจิตใจ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($M = 3.90$) รองลงมาคือ เมื่อรู้สึกเครียดหรือไม่สบายใจ นักเรียนจะพยายามคิดหาสาเหตุของความรู้สึกเหล่านั้น ($M = 3.60$) และนักเรียนระบายความโกรธ โดยการหายใจลึก ๆ และผ่อนคลายหายใจออกช้า ๆ ($M = 3.49$) ตามลำดับ ยกเว้น นักเรียนนับหนึ่งถึงสิบหรือถึงร้อย เมื่อรู้สึกโกรธมาก ค่าเฉลี่ยในระดับน้อย ($M = 2.94$) ตัวแปรมีการกระจาย ร้อยละ 47.52 – 55.44 ตัวแปรทุกตัวมีการแจกแจงเบ้ซ้าย อยู่ในช่วง -.42 ถึง -.07 ยกเว้น นักเรียนนับหนึ่งถึงสิบหรือถึงร้อยเมื่อรู้สึกโกรธมาก มีการแจกแจงเบ้ขวา ตัวแปรทุกตัวมีค่าการแจกแจงของข้อมูลต่ำกว่าค่าปกติ อยู่ในช่วง -1.25 ถึง -1.03 ค่าความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวม อยู่ในช่วง .41 ถึง .62 โดยค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาคเท่ากับ .72 และค่า

อำนาจจำแนกรายข้อ อยู่ในช่วง -19.70 ถึง -31.15 ที่ระดับความเชื่อมั่น .001

3. ผลการวิเคราะห์ความตรงเชิงโครงสร้างของแบบวัด

3.1 ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรของพฤติกรรมการทำตนให้เป็นที่น่าคบหา พบว่าตัวแปรที่บ่งชี้องค์ประกอบพฤติกรรมการทำตนให้เป็นที่น่าคบหา ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ตั้งแต่ .09 ถึง .56 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกคู่ ลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเป็นความสัมพันธ์ทางบวกขนาดต่ำมากถึงปานกลาง ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์สูงที่สุดคือ “นักเรียนเป็นคนยิ้มแย้มแจ่มใสกับเพื่อน ๆ” กับ “นักเรียนยินดีที่จะให้ความช่วยเหลือ เมื่อเพื่อนเดือดร้อน” และตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กันต่ำสุดคือ “นักเรียนรักษาคำพูดที่ให้ไว้กับเพื่อน” กับ “นักเรียนเป็นคนพูดจาไพเราะ” เมื่อพิจารณาค่า Bartlett’s Test of Sphericity เท่ากับ 1561.57 ($p = .000$) และค่าดัชนีไกเซอร์ – ไมเยอร์ –

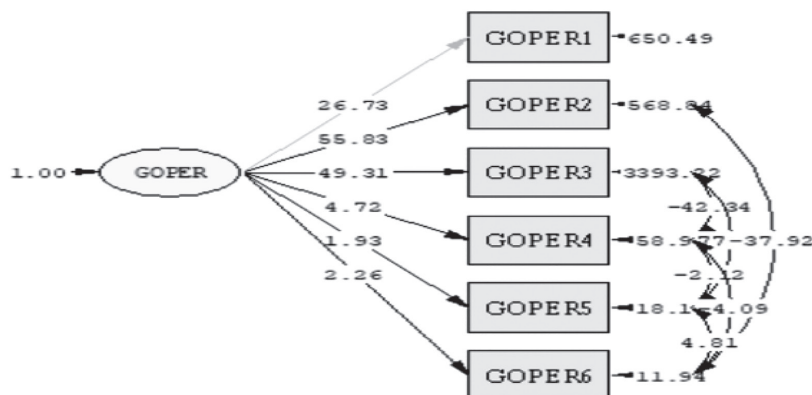
อลคิน (Kaiser-Meyer-Olkin Measure of Sampling Adequacy) เท่ากับ .776 และผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของพฤติกรรมการทำตนให้เป็นที่น่าคบหา ดังตารางที่ 4 และภาพที่ 1

ตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของโมเดลการวัดพฤติกรรมการทำตนให้เป็นที่น่าคบหา

ตัวแปร	น้ำหนักองค์ประกอบ		t	R2	ส.ป.ส.คะแนนองค์ประกอบ
	beta	B (SE)			
GOFER 1	.72	26.73		.52	.00
GOFER 2	.92	55.83 (2.22)	25.16**	.85	.01
GOFER 3	.65	49.31 (2.24)	21.97**	.42	.00
GOFER 4	.52	4.72 (.27)	17.25**	.27	.01
GOFER 5	.41	1.93 (.14)	13.66**	.17	-.01
GOFER 6	.55	2.26 (.15)	15.02**	.30	.06

$$(\chi^2 = 4.90, df = 3, p = .18, CFI = 1.00, GFI = 1.00, AGFI = .99, RMSEA = .023)$$

หมายเหตุ: **p < .01

Chi-Square = 4.90, df = 3, P-value = .18, RMSEA = .023

ภาพที่ 1 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันโมเดลการวัดพฤติกรรมการทำตนให้เป็นที่น่าคบหา

จากตารางที่ 4 และภาพที่ 1 หลังจากทำการปรับโมเดลให้ค่าความคลาดเคลื่อนสัมพันธ์กันได้ พบว่า โมเดลของพฤติกรรมการทำตนให้เป็นที่น่าคบหา สอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ดี พิจารณาได้จากค่าไคสแควร์ ($\chi^2 = 4.90$, $df = 3$, $p = .18$) ซึ่งแตกต่างจากศูนย์อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้องเปรียบเทียบ (CFI) เท่ากับ 1.00 ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (GFI) เท่ากับ 1.00 ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (AGFI) เท่ากับ .99 และค่ารากที่สองของค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนกำลังสองของการประมาณค่า (RMSEA) เท่ากับ .023 แสดงว่า โมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

สำหรับค่าน้ำหนักองค์ประกอบของทุกตัวแปรเป็นบวก มีขนาดตั้งแต่ .41 ถึง .92 และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ตัวแปรที่มีน้ำหนักความสำคัญมากที่สุด คือ นักเรียนยินดีที่จะให้ความช่วยเหลือ น้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ .92 และมีความแปรปรวนร่วมกับพฤติกรรมการทำตนให้เป็นที่น่าคบหา ร้อยละ 85.00 รองลงมาคือ นักเรียนเป็นคนยิ้มแย้มแจ่มใสกับเพื่อน ๆ มีน้ำหนักองค์ประกอบ เท่ากับ .72 แปรผันร่วมกับพฤติกรรมการทำตนให้เป็นที่น่าคบหา ร้อยละ 52.00 ตามลำดับ และตัวแปรที่มีน้ำหนักความสำคัญน้อยที่สุด คือ นักเรียนเป็นคนพูดจาไพเราะ น้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ .41 และมีความแปรผันร่วมกับพฤติกรรมการทำตนให้เป็นที่น่าคบหา ร้อยละ 17.00

3.2 แบบวัดพฤติกรรมการป้องกันเพื่อนจากสิ่งไม่ดี

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรของพฤติกรรมการป้องกันเพื่อนจากสิ่งไม่ดี ตัวแปรที่บ่งชี้องค์ประกอบพฤติกรรมการป้องกันเพื่อนจากสิ่งไม่ดี มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ตั้งแต่ .39 ถึง .59 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกคู่ ลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเป็นความสัมพันธ์ทางบวกขนาดต่ำถึงปานกลาง ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์สูงสุดคือ “นักเรียนตักเตือนเพื่อน ไม่ให้ข้องเกี่ยวกับยาเสพติด” กับ

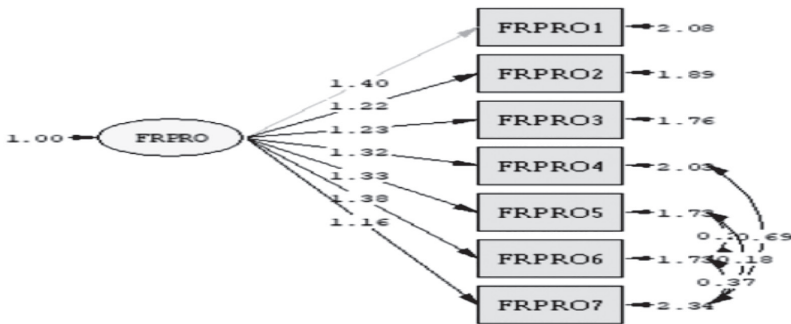
“นักเรียนยินดีที่จะให้ความช่วยเหลือ เมื่อเพื่อนเดือดร้อน” และตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กันต่ำสุดคือ “นักเรียนชวนเพื่อนเล่นกีฬาหรือทำกิจกรรมที่เป็นประโยชน์” กับ “นักเรียนตักเตือนเพื่อน ให้ระวังคนแปลกหน้าที่มาชวนไปทำสิ่งที่สุ่มเสี่ยง” เมื่อพิจารณาค่า Bartlett’s Test of Sphericity เท่ากับ 3343.114 (p = .000) และค่าดัชนีไกเซอร์ – ไมเยอร์ – ออลคิน (Kaiser-Meyer-Olkin Measure of Sampling Adequacy) เท่ากับ .897 และผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน ดังแสดงในตารางที่ 5 ดังภาพที่ 2

ตารางที่ 5 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของโมเดลการวัดพฤติกรรมการป้องกันเพื่อนจากสิ่งไม่ดี

ตัวแปร	น้ำหนักองค์ประกอบ		t	R2	ส.ป.ส.คะแนนองค์ประกอบ
	beta	B (SE)			
FRPRO1	.70	1.40		.49	.11
FRPRO2	.66	1.22 (.06)	20.33**	.44	.10
FRPRO3	.68	1.23 (.06)	20.81**	.46	.11
FRPRO4	.68	1.32 (.06)	20.72**	.46	.09
FRPRO5	.71	1.33 (.06)	21.07**	.51	.10
FRPRO6	.72	1.38 (.06)	21.43**	.53	.10
FRPRO7	.60	1.16 (.06)	17.83**	.36	.03

$$(\chi^2 = 12.34, df = 10, p = .26, CFI = 1.00, GFI = 1.00, AGFI = .99, RMSEA = .014$$

หมายเหตุ: **p < .01

$$\text{Chi-Square} = 12.34, df = 10, P\text{-value} = .26, RMSEA = .014$$

ภาพที่ 2 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันโมเดลการวัดพฤติกรรมการป้องกันเพื่อนจากสิ่งไม่ดี

จากตารางที่ 5 และภาพที่ 2 หลังจากทำการปรับโมเดลให้ค่าความคลาดเคลื่อนสัมพันธ์กันได้ พบว่า โมเดลของพฤติกรรมการป้องกันเพื่อนจากสิ่งไม่ดี สอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ดี พิจารณาได้จากค่าไคสแควร์ ($\chi^2 = 12.34, df = 10, p = .26$) ซึ่งแตกต่างจากศูนย์อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้องเปรียบเทียบ (CFI)

เท่ากับ 1.00 ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (GFI) เท่ากับ 1.00 ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (AGFI) เท่ากับ .99 และค่ารากที่สองของค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนกำลังสองของการประมาณค่า (RMSEA) เท่ากับ .014 แสดงว่า โมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

สำหรับค่าน้ำหนักองค์ประกอบของทุกตัวแปรเป็นบวก มีขนาดตั้งแต่ .60 ถึง .72 และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทุกตัว ตัวแปรที่มีน้ำหนักความสำคัญมากที่สุด คือ นักเรียนเตือนเพื่อนไม่ให้เอาแบบอย่างที่ไม่ดี เช่น พุดจาตุถูกหรือข่มขู่เพื่อนคนอื่น เป็นต้น ค่าน้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ .72 แปรปรวนร่วมกับพฤติกรรมการป้องกันเพื่อนจากสิ่งไม่ดี ร้อยละ 53.00 รองลงมาคือ นักเรียนห้ามปรามเพื่อน เมื่อรู้ว่าเพื่อนจะโดนเรียน มีน้ำหนักองค์ประกอบ เท่ากับ .70 มีความแปรผันร่วมกับพฤติกรรมการป้องกันเพื่อนจากสิ่งไม่ดี ร้อยละ 49.00 ตามลำดับ และตัวแปรที่มีน้ำหนักความสำคัญน้อยที่สุดคือ นักเรียนตักเตือนเพื่อน ให้ระวังคนแปลกหน้า ที่มาชวนไปทำสิ่งที่สุ่มเสี่ยง ค่าน้ำหนักองค์ประกอบ เท่ากับ .60 และมีความแปรผันร่วมกับพฤติกรรมการป้องกันเพื่อนจากสิ่งไม่ดี ร้อยละ 36.00

3.3 แบบวัดพฤติกรรมการควบคุมอารมณ์

ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรของ

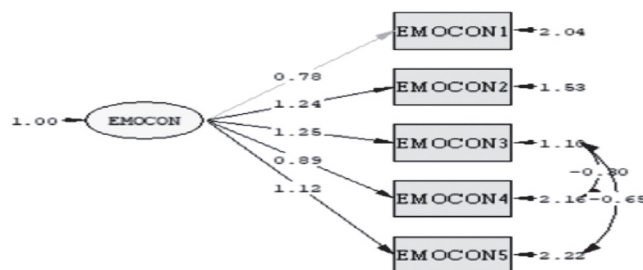
แบบวัดพฤติกรรมการควบคุมอารมณ์ พบว่า ตัวแปรที่บ่งชี้องค์ประกอบพฤติกรรมการควบคุมอารมณ์ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ตั้งแต่ .21 ถึง .55 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกคู่ ลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเป็นความสัมพันธ์ทางบวกขนาดต่ำถึงปานกลาง ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์สูงที่สุดคือ “นักเรียนระบายความโกรธ โดยการหายใจลึก ๆ และผ่อนคลายหายใจออกช้า ๆ” กับ “นักเรียนนับหนึ่งถึงสิบหรือถึงร้อย เมื่อรู้สึกโกรธมาก” และตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กันต่ำสุดคือ “นักเรียนนั่ง เมื่อมีผู้อื่นทำให้นักเรียนโกรธ” กับ “เมื่อรู้สึกเครียดหรือไม่สบายใจ นักเรียนจะพยายามคิดหาสาเหตุของความรู้สึกเหล่านั้น” เมื่อพิจารณาค่า Bartlett's Test of Sphericity เท่ากับ 1182.31 ($p = .000$) และค่าดัชนีไกเซอร์-ไมเยอร์-ออลคิน (Kaiser-Meyer-Olkin Measure of Sampling Adequacy) เท่ากับ .743 และผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของพฤติกรรมการควบคุมอารมณ์ ดังตารางที่ 6 ภาพที่ 3

ตารางที่ 6 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของโมเดลการวัดพฤติกรรมการควบคุมอารมณ์

ตัวแปร	น้ำหนักองค์ประกอบ		t	R ²	ส.ป.ส.คะแนนองค์ประกอบ
	beta	B (SE)			
EC 1	.48	.78		.23	.06
EC 2	.71	1.24 (.08)	15.17**	.50	.12
EC 3	.77	1.25 (.10)	12.89**	.59	.30
EC 4	.52	.89 (.08)	11.56**	.27	.10
EC 5	.60	1.12 (.09)	12.31**	.36	.16

($\chi^2 = 6.42$, $df = 3$, $p = .093$, CFI = 1.00, GFI = 1.00, AGFI = .99, RMSEA = .030)

หมายเหตุ: ** $p < .01$

Chi-Square = 6.42, $df = 3$, P-value = .093, RMSEA = .030

ภาพที่ 3 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันโมเดลการวัดพฤติกรรมการควบคุมอารมณ์

จากตารางที่ 6 และภาพที่ 3 หลังจากทำการปรับโมเดลให้ค่าความคลาดเคลื่อนสัมพันธ์กันได้ พบว่าโมเดลของพฤติกรรมการควบคุมอารมณ์ สอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ดี พิจารณาได้จากค่าไคสแควร์ ($\chi^2 = 6.42$, $df = 3$, $p = .093$) ซึ่งแตกต่างจากศูนย์อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้องเปรียบเทียบ (CFI) เท่ากับ 1.00

ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (GFI) เท่ากับ 1.00 ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (AGFI) เท่ากับ .99 และค่ารากที่สองของค่าเฉลี่ยความคลาดเคลื่อนกำลังสองของการประมาณค่า (RMSEA) เท่ากับ .030 แสดงว่า โมเดลมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

สำหรับค่าน้ำหนักองค์ประกอบของทุกตัวแปรเป็นบวก มีขนาดตั้งแต่ .48 ถึง .77 และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทุกตัว ตัวแปรที่มีน้ำหนักความสำคัญมากที่สุด คือ นักเรียนนับหนึ่งถึงสิบหรือถึงร้อย เมื่อรู้สึกโกรธมาก น้ำหนักองค์ประกอบเท่ากับ .77 และมีความแปรปรวนร่วมกับพฤติกรรม การควบคุมอารมณ์ ร้อยละ 59.00 รองลงมาคือ นักเรียนระบายความโกรธ โดยการหายใจลึก ๆ และผ่อนคลายใจออกช้า ๆ มีน้ำหนักองค์ประกอบ เท่ากับ .71 มีความแปรผันร่วมกับ พฤติกรรมการควบคุมอารมณ์ ร้อยละ 50.00 ตามลำดับ และตัวแปรที่มีน้ำหนักความสำคัญน้อยที่สุด นักเรียนนั่ง เมื่อมีผู้อื่นทำให้นักเรียนโกรธ น้ำหนักองค์ประกอบ เท่ากับ .48 และมีความแปรผันร่วมกับพฤติกรรม การควบคุมอารมณ์ ร้อยละ 23.00

การอภิปรายผลการวิจัย

แบบวัดพฤติกรรมการทำตนให้เป็นที่น่าคบหา แบบวัดพฤติกรรมการป้องกันเพื่อนจากสิ่งไม่ดี และแบบวัด พฤติกรรมการควบคุมอารมณ์ มีองค์ประกอบเดียว และหลังจาก การปรับโมเดลให้ค่าความคลาดเคลื่อนสัมพันธ์กันได้ พบว่า โมเดลโครงสร้างของแบบวัดมีความสอดคล้องกลมกลืน กับข้อมูลเชิงประจักษ์ ทั้งนี้อาจเนื่องจาก ผลของการ ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา มีความสอดคล้องและมีความ ชัดเจนสูง ค่าสถิติเบื้องต้นของตัวแปรสังเกตได้ในโมเดลอยู่ใน เกณฑ์ที่ยอมรับได้ โดยพบว่า ค่าเฉลี่ยของตัวแปรทั้งโดยรวม และรายข้ออยู่ในระดับมาก ซึ่งข้อมูลของตัวแปรสูงกว่าค่าเฉลี่ย และค่าความเบ้ และความโด่ง ส่วนใหญ่ไม่เกิน ± 2 อยู่ในเกณฑ์ ที่ยอมรับได้ที่ระดับความเชื่อมั่น .05 ค่าความสัมพันธ์ระหว่าง คะแนนรายข้อกับคะแนนรวม มากกว่า .20 ขึ้นไป และค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาคของแบบวัดทั้งฉบับ มากกว่า .65¹² ค่าอำนาจจำแนกรายข้อและโดยรวมมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น .001 และค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันของตัวแปรทุกคู่ในทุกแบบวัด เป็น ความสัมพันธ์ทางบวกขนาดต่ำมากถึงขนาดปานกลาง แต่มีนัย สำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทุกคู่

ขณะที่การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ ทำเพื่อ ประเมินความตรงเชิงโครงสร้าง พบว่าค่า Bartlett's Test of Sphericity แสดงถึง เมทริกซ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร แตกต่างจากเมทริกซ์เอกลักษณ์อย่างมีนัยสำคัญ และค่าดัชนีไก เซอร์ – ไมเยอร์ – ออลคิน (Kaiser-Meyer-Olkin Measure of

Sampling Adequacy) แสดงให้เห็นว่า ตัวแปรสังเกตได้ ของข้อมูลมีความสัมพันธ์กันมากพอที่จะนำไปวิเคราะห์ องค์ประกอบได้

ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันหลังปรับ โมเดลแล้ว พบว่า ค่าน้ำหนักองค์ประกอบของทุกตัวแปร เป็นบวก และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทุกตัว^{14,15} แสดงให้เห็นว่าตัวแปรในแต่ละแบบวัดเป็นตัวแปรสำคัญ ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจาก ขนาดของตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้ มีขนาดใหญ่ จำนวน 1,228 คน และครอบคลุมทุกสังกัด และทั้งเพศชายและเพศหญิง ซึ่งสามารถสรุปอ้างอิงไปยัง นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาตอนปลายได้ แต่ยังมิข้อจำกัด ที่สรุปอ้างอิงได้เฉพาะในกรุงเทพมหานครเท่านั้น นอกจากนี้ เครื่องมือเหล่านี้มีความเหมาะสมกับเด็กนักเรียนระดับประถม ศึกษา เนื่องจากแบบวัดเป็นฉบับสั้น โดยมีจำนวน 5-7 ข้อ เท่านั้น และผลการวิเคราะห์ความเที่ยง มากกว่า .7013 ผลการศึกษานี้ให้หลักฐานของเครื่องมือที่มีคุณภาพ ทั้งด้าน ความตรงเชิงโครงสร้างและความเที่ยง เพื่อนำไปใช้วัดพฤติกรรม ทางบวกของนักเรียน ในการป้องกันความรุนแรงต่อไป

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการทำวิจัย

ถึงแม้ว่าแบบวัดมีจำนวนข้อไม่มาก เหมาะกับวัย ของเด็กและมีคุณภาพ ก่อนนำแบบวัดไปใช้ ควรตรวจสอบ คุณภาพของเครื่องมือให้เหมาะสมกับกลุ่มตัวอย่างและบริบท ที่ศึกษาด้วย

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยในครั้งต่อไป

ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการทำตนให้ เป็นที่น่าคบหา พฤติกรรมป้องกันเพื่อนจากสิ่งไม่ดี และ พฤติกรรมการควบคุมอารมณ์ ทั้งการวิจัยเชิงปริมาณและ เชิงคุณภาพ และทดสอบความสอดคล้องกลมกลืนระหว่าง โมเดลเชิงสาเหตุกับข้อมูลเชิงประจักษ์

References

1. Hillis S, Mercy J, Amobi A, Kress H. Global prevalence of past-year violence against children: A systematic review and minimum estimates. *Pediatrics*; 2016; 137(3): 1-13.

2. Girmen P, Kaya MF, Kilic Z. Violence at primary schools and its reflections on the press and the visual media in Turkey. *International Journal of Research in Education and Science*; 2018; 4(2): 703-13.
3. Graham CC. The effects of a violence prevention intervention on prosocial behavior and perception of school safety (Doctoral dissertation). Duquesne University; 2012.
4. Bhanthumnavin D, Meekhun K, Waninthanon N. Teachers and the promotion of ethics to students, questions, and answers. Thai Behavioral System Development Research Center Project mission and research coordination, National Research Council of Thailand, Bangkok; 2013. (in Thai)
5. Suwaanachote, K. Integrated causal factors of home, educational institution, and mental characteristics related to friendly behavior of undergraduate students. Term paper, Faculty of Social Development National Institute of Development Administration; 2005. (in Thai)
6. Phra Phromkunaphon PA Payutto. Expanded version of Buddhhadhamma, Bangkok: Plitham Publishing House; 1999. (in Thai)
7. Thompson RA. Emotional Regulation: A theme in search of definition. *Monographs of the society for research in child development*; 1994; 15(2-3): 25-52.
8. Office of the Permanent Secretary, Ministry of Education. Information on schools under the Office of the Basic Education Commission; 2020. (in Thai)
9. Education Bureau. Statistics report, academic year 2021, schools under Bangkok. Bangkok: Phot Cardboard Shop; 2021. (in Thai)
10. Office of the Private Education Commission. Private education statistics for the year 2019. (in Thai)
11. Cohen J. Statistical power analysis for the behavioral sciences. (2nd ed.). Hillsdale, NJ Lawrence Erlbaum Associates, Publishers; 1988.
12. Taber KS. The use of Cronbach's alpha when developing and reporting research instruments in science education. *Research in science education*. 2018; 48(6): 1273-96.
13. de Vellis RF. Scale development theory and applications. (2nd ed., Vol. 26). Thousand Oaks, CA Sage Publications; 2003.
14. Chongjarearn A, Ponathong, C, & Yongson, C. The confirmatory factor analysis of nursing students' caring characteristics. *Journal of The Royal Thai Army Nurses*. 2018;19 (Supplement): 354-63. (in Thai)
15. Petsirasan, R & Tantrasenerat. A confirmatory factor analysis of self-directed learning readiness scale among nursing students at a University in Nakhon Si Thammarat. *Journal of the Police Nurses*. 2016; 8(2): 182-91. (in Thai)